

Počet druhů zjištěných na jednotlivých lokalitách kolísá od 2 do 13. Druhově i početně nejbohatší společenstva žížal lze nalézt v lužních lesích, na zalesněných březích toků a ve starých listnatých porostech s prameništi.

Žížala (*Aporrectodea caliginosa*)

Endogeická žížala hojná v minerálních vrstvách půdy v lučních i lesních ekosystémech.

Žížala (*Fitzingeria platyura*)

Vzácná hlubinná žížala byla v Kraji Vysočina nalezena pouze na několika lokalitách.

Žížala (*Dendrobaena vej dovskyi*)

Drobná acidotolerantní žížala žijící v opadu a pod kůrou padlých dřevin v travních i lesních ekosystémech.

Žížala (*Octolasion tyrtaeum*)

Hygrofilní endogeická žížala obývající minerální vrstvu půdy v mokřadních ekosystémech.

Žížala (*Kritodrilus mrazeki*)

Vzácný druh tolerantní k suchu a vyšším teplotám obývající vysychavé půdy v národní přírodní rezervaci Mohelenská hadcová step.

Žížala (*Allolobophora eiseni*)

Vzácnější povrchová žížala, kterou můžeme najít zejména pod kůrou odumřelých dřevin.

[www.prirodavysočin.cz](http://www.prirodavysoчины.cz)

V roce 2017 vydala Pobočka České společnosti ornitologické na Vysočině v rámci projektu „Přírodní rozmanitost Vysočiny“ podpořeného grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska.

titulní strana: Žížala svítivá (*Eisenia lucens*)

text a foto: Václav Pižl grafická úprava: Terezie Kodetová

Žížaly Vysočiny

Žížalovití (Lumbricidae) představují nejvýznamnější skupinu kroužkovců (Annelida). Jsou to většinou půdní živočichové, některé druhy však mohou obývat i sladké vody či nadzemní části suchozemských ekosystémů.

Jednotlivé druhy se odlišují svými životními strategiemi, a proto jsou žížaly rozdělovány do tří základních ekologických skupin. Povrchové (epigeické) žížaly žijí v opadu, pod kůrou padlých stromů či pařezů a v nahromaděných rostlinných zbytcích. Žížaly půdní (endogeické) obývají svrchní vrstvy minerální půdy, kde vytvářejí nestabilní horizontální chodbičky. Žížaly hlubinné (anektické) pak budují hluboké vertikálně orientované systémy chodeb, potravu však získávají na půdním povrchu.

Ze střední Evropy je známo více než 100 druhů žížal. V České republice se vyskytuje celkem 50 druhů a poddruhů, řada z nich je však známa pouze z jediné lokality. Na území Kraje Vysočina bylo dosud nalezeno 25 druhů.

Žížala svítivá (*Eisenia lucens*)

Karpatská žížala obývající odumřelé dřevo a svrchní vrstvy půdy v národní přírodní rezervaci Žákova hora.

Žížala (*Dendrobaena octaedra*)

Malá povrchová žížala obývající opadovou vrstvu půdy téměř všech biotopů je hojně nalézána i pod kůrou padlých stromů.

Žížala obecná (*Lumbricus terrestris*)

Hlubinná žížala je hojná v ekosystémech s hlubšími půdami, zejména v listnatých a smíšených lesích.

Žížala červená (*Lumbricus rubellus*)

Povrchový druh, který patří k nejhojnějším žížalám ve všech typech lesních i travních ekosystémů.

Žížala mléčná (*Octolasion lacteum*)

Endogeická žížala, kterou nalezneme v široké škále biotopů. Vyhýbá se však kyselým půdám.

Žížala obojživelná (*Eiseniella tetraedra*)

Amfibický druh hojný v silně zamokřených půdách lučních a lesních stanovišť žije i na dně toků a stojatých vod.

Žížala růžová (*Aporrectodea rosea*)

Endogeická žížala vyskytující se ve všech typech ekosystémů s minerální půdou.